

[Kirsten Jacobsen]

ren nu også opfylder de gode intentioner, som er i fremsættelsestalen.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hr. Leif Hermann gjorde nogle interessante betragtninger om forskellen imellem det borgerlige samfund – det, hr. Leif Hermann kaldte det kapitalistiske samfund – og et socialistisk samfund. Hvis vi nu havde masser af tid, kunne det være vældig interessant at drøfte det.

Hr. Leif Hermann har jo ret i, at i dette borgerlige samfund er det sådan, at hvis en virksomhed ikke kan klare sig, ikke er dynamisk nok, som der blev sagt, ja, så kan den altså gå til grunde på forskellig vis. Men der er dog i reglen det forbehold, som vi jo f.eks. har i dansk lovgivning, at man gennemfører foranstaltninger, så det ikke går alt for meget ud over medarbejderne. Vi har forskellig lovgivning, så man forsøger at redde dem.

Det blev sat lidt i modsætning til det socialistiske samfund, som om økonomisk kriminalitet ikke kunne eksistere dér. Mit indtryk er, at i socialistiske samfund eksisterer økonomisk kriminalitet i allerbedste – eller om man vil i dårligste – velgående, at bestikkelse og korruption o.lign. også kan opstå i den samfundsordning, der er dér.

Jeg tror altså ikke – for at sige det meget enkelt – at man kan gøre op, at problemet økonomisk kriminalitet er afhængigt af, om man har det ene eller det andet samfundssystem. Det eksisterer, det har eksisteret længe, og det vil eksistere i fremtiden og antagelig, som hr. Bernhard Baunsgaard var inde på, med stadig mere raffinerede midler og vanskeliggere at komme til livs.

Derfor er jeg glad for hr. Hagen Hagens bemærkning, som jeg synes bør være en overskrift for denne drøftelse: »Økonomisk kriminalitet skal bekæmpes«, og det var vel egentlig også det, samtlige andre ordførere sagde, og jeg siger dem tak for, at der er dette ønske om både at bekæmpe den økonomiske kriminalitet, udvikle og leve op til, hvad der er nødvendigt i dag for at gøre det, og at tage hensyn til de erfaringer, vi har, sådan at man, som hensigten er med dette lovforslag, prøver at sikre, at vi har de nødvendige straffebestemmelser, men også, at man kan gennemføre sager af denne karakter inden for en rimelig tid. Det synes jeg må være meget

afgørende også i de kommende drøftelser, og jeg kan sige tak til alle ordførerne, fordi de har præciseret dette.

Der fremkom egentlig ikke særlig mange indvendinger imod lovforslaget. Nogle var inde på, at man måske kunne forstærke bestemmelserne på nogle områder. Det kan man måske, men man skal også passe på, at man ikke går så langt med ændringer af bestemmelser, at man rammer afgørende principper.

Jeg er enig i det, hr. Bernhard Baunsgaard sagde om mundtlighedens betydning i retsplejen. Man kan stille det spørgsmål: hvis ikke folketingets medlemmer skulle fremhæve mundtligheden, hvem i alverden skulle så gøre det? Vi må jo have en vis ret til at sige, at det også er en vej til at gøre sig forståelig, og det kan være betænkeligt, hvis man lader skriftligheden overtage det, der er den direkte mulighed for at afveje tingene igennem en mundtlig forhandling.

Hr. Jimmy Stahr var inde på nogle spørgsmål, der vedrørte beslutningsforslaget om erhvervsfrakendelse m.v., og var lidt tvivlende over for, sådan forstod jeg det, om vi helt havde levet op til beslutningsforslaget. Det vil vi da gerne drøfte nærmere, og hvis man har konkrete synspunkter her, hvor vi kunne gøre mere, vil vi gerne tage imod det. Det gælder i det hele taget i forbindelse med dette arbejde, at det væsentlige er, at alle er interesseret i at gennemføre en ordening og en forbedring på disse områder, sådan at man, som hr. Niels Anker Kofoed sagde det, kan udstyres med det bedst mulige værktøj til at bekæmpe den økonomiske kriminalitet.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Den skal blive meget kort. Jeg er mig nu ikke videre bevidst, at jeg har sammenlignet med noget kendt socialistisk samfund, da jeg kom med nogle lidt mere principielle bemærkninger som indledning til min ordførertale.

Det, jeg holdt mig til, var noget, jeg kender, nemlig det kapitalistiske samfund. Det socialistiske samfund, nogle af os forestiller sig, kender vi faktisk ikke, så ministeren fanger mig ikke med en eller anden form for hypotese om, at det nok er meget bedre i Polen, DDR, Czekoslovakiet og sådan nogle